

Сурва весела година

Цъфна клонче въвъ горица,
листъ листило по жълтица,
ситенъ бисеръ и мерджани,
и маниста за колани.

Мала птичка го съгледа,
и повика бѣла Неда.

Щомъ девойка го видѣла,
тихомъ весело запѣла:

„Ой те, клонче сребролисто,
и ти, бисеръ и мѣнисто,
ще ви нося на честито,
да се роди едро жито,
да се роди по кошари,
бѣло стадо на овчари,
още грозде по лозята,
здраве, радостъ по децата,
руйно вино на стопани,
дѣждѣ на ниви и поляни.

Сурва весела година,
до година, до амина. . .